

Vagn Bro: Jeg takker den højtærede justitsminister for svaret og vil i og for sig ikke stille noget tillægsspørgsmål, men udtaler håbet om, at ministerens overvejelser, som jeg forstår vil gå i efter mine synspunkter positiv retning, snarest vil kunne komme til at få et resultat.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg tror ikke, der er nogen forskel på det ærede medlems og mit syn på disse motorløb, men jeg gør opmærksom på, at der er en række problemer i forbindelse med afgrænsningen af et sådant forbud, som gør, at overvejelserne vil tage nogen tid. Det ærede medlem venter intet resultat på denne side af valget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ragnhild Andersen* til socialministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at folkepensionister, der er fyldt 65 år før 1. april 1959, og som i tillid til overgangsbestemmelserne i lov nr. 258 af 2. oktober 1956 om folkepension har opsat deres begæring i 2 år, nu nægtes ret til ethvert ventetillæg under henvisning til den nye ventetillægsbestemmelse, der er gennemført i år ved lov nr. 111 af 29. marts 1960?“

Ragnhild Andersen: For en uges tid siden henvendte en ældre arbejder, nu folkepensionist, som bor i en landkommune i Nordsjælland, sig til mig medbringende lov om folkeforsikring, således som den er optrykt og sælges i boglader, efter at folkepensionen og dermed den højere tilgangsalder er vedtaget. Han spurgte, om det kunne være rigtigt, når kommunen, han boede i, hævdede og fastholdt, at han ikke var berettiget til ventetillæg, men kun til folkepension plus ægteskabstillæg, i alt 322 kr. pr. måned. Han fyldte 65 år den 24. april 1958, altså inden for den overgangsperiode på 2 år fra april 1957 til april 1959, i hvilken tilgangsalderen for mænd stadig var 65 år, og kunne altså have fået folkepension fra den 24. april 1958. Imidlertid besluttede han sig til at fortsætte med arbejdet og vente 2 år, til han i april 1960 fyldte 67 år, med at begære folkepension, da han gerne ville bedre på sin økonomi den dag, han

skulle leve af folkepensionen. Hans hustru er en del år yngre og bliver foreløbig ikke pensionsberettiget, og dertil kommer, at han svarer hustrubidrag til sin første kone; han måtte derfor forudse, at hans økonomi som folkepensionist under alle omstændigheder ville blive anspændt. I tillid til bestemmelsen i lov nr. 258 af 2. oktober 1956, som han havde anskaffet sig og studeret grundigt, følte han sig overbevist om, at han ville være berettiget til ventetillægget, om hvilket det i § 3, stk. 5, i denne lovs overgangsbestemmelse hedder:

„Efter 1. april 1960 ydes de før dette tidspunkt gældende tillæg for opsættelse af begæring om aldersrente eller folkepension til 2, henholdsvis 5 år efter det tidspunkt, da pågældende ville have været berettiget til aldersrente eller folkepension i henhold til § 39, stk. 1, med de i § 40, stk. 1, nævnte beløb o. s. v.“

Der tales altså her om en ventetid såvel på 2 år som på 5 år, der berettiger til ventetillæg. Ganske vist omtales der i stk. 5 kun § 39, stk. 1, men selve overgangsbestemmelsen om tilgangsalderen siger klart i lov nr. 258 § 3, stk. 1, at i tiden indtil 31. marts 1961 kan folkepension i henhold til § 39, stk. 1, i lov om folkeforsikring begæres uanset bestemmelsen i § 1, stk. 2, af 65-årige mænd og gifte kvinder indtil 31. marts 1959 og af 66-årige mænd indtil 31. marts 1961.

På folkepensionistens spørgsmål svarede jeg derfor, at der efter min bestemte opfattelse ikke skulle kunne herske tvivl om hans ret til ventetillæg. Han havde været berettiget til folkepension i perioden 1957-59 og havde ventet de 2 år. Den opfattelse af retten til ventetillæg har jeg hele tiden haft siden folkepensionens gennemførelse. Ved et nøjere studium af den nye ventetillægsbestemmelse i lov nr. 111 af 29. marts 1960, som mit parti for resten talte og stemte imod, fordi den medførte forringelse i mange menneskers stilling, ser jeg imidlertid, at man derudover også har ophævet overgangsbestemmelserne i lov nr. 258 af 2. oktober 1956.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om dette nu ikke beror på en fejltagelse, om det ikke skyldes, at man i ministeriet muligen har overset konsekvenserne af denne ophævelse. For det kan da